

Прудніков А.О.

к.е.н., старший викладач,

Національний технічний університет України

«Київський політехнічний інститут»

ЕТАПИ ПРОЦЕСУ КРЕДИТУВАННЯ У КРЕДИТНИХ СПІЛКАХ УКРАЇНИ

Для того, щоб впорядкувати кредитну діяльність кредитних спілок – членів НАКСУ, Національна асоціація розробила та прийняла типову Кредитну політику, а кожна КС розробляє на її основі власну, виходячи із специфіки поля членства, ринкового оточення та визначення її стратегічних пріоритетів. Кредитна політика КС визначає: види кредитних послуг; терміни та умови, що стосуються різних видів кредитів; фінансові обмеження; спосіб управління кредитним портфелем; порядок формування резервів на покриття втрат від кредитних операцій.

Кредитна спілка не надає кредитів позичальникам, оцінка фінансового стану яких свідчить про високий ступінь ризику, внаслідок чого надані позички будуть класифіковані як сумнівні та безнадійні; позичальникам, майно та рахунки яких є в податковій заставі; позичальникам, які мають прострочену заборгованість за кредитами та процентами (за винятком випадків поновлення кредитів). Не надаються також кредити на формування та збільшення статутного фонду будь-яких підприємств та організацій; на внесення платежів у бюджет, позабюджетні фонди та для лізингових платежів.

Згідно із Законом України «Про кредитні спілки» для всіх кредитних спілок необхідним є дотримання такого нормативу: розмір кредиту, наданого одному членові КС, не може перевищувати 20% від капіталу КС [1]. Кредитування здійснюється за принципами: повернення, платності, забезпеченості, строковості, цільового характеру використання. Жоден член не може мати зобов'язань перед кредитною спілкою більше ніж за двома кредитами, кредитна історія позичальника повинна бути позитивною. У положенні «Про кредитування» кредитна спілка може передбачити, що при наданні окремих видів кредитів повинна бути наявність певної суми відповідних депозитів. Здебільшого у спілках практикують прямий порядок сплати зобов'язань за

кредитом: передусім погашають нараховані проценти, а потім основну суму кредиту.

Усі рішення про надання кредитів ухвалює Кредитний комітет спілки на своїх засіданнях. Процес кредитування у кредитних спілках ефективно структурований, розподілений на три етапи: попередній, поточний, підсумковий (рис. 1). Заяву на кредит подає позичальник зі стандартним пакетом документів, такі ж, які і банківські. Перевірка інформації про позичальника передбачає детальне вивчення пакета документів, бізнес-плану, якщо він вимагається. За необхідності проводиться інтерв'ю з членом-позичальником, уточнюються відомості, пов'язані з реалізацією заходу, що кредитується, погашенням кредиту тощо.

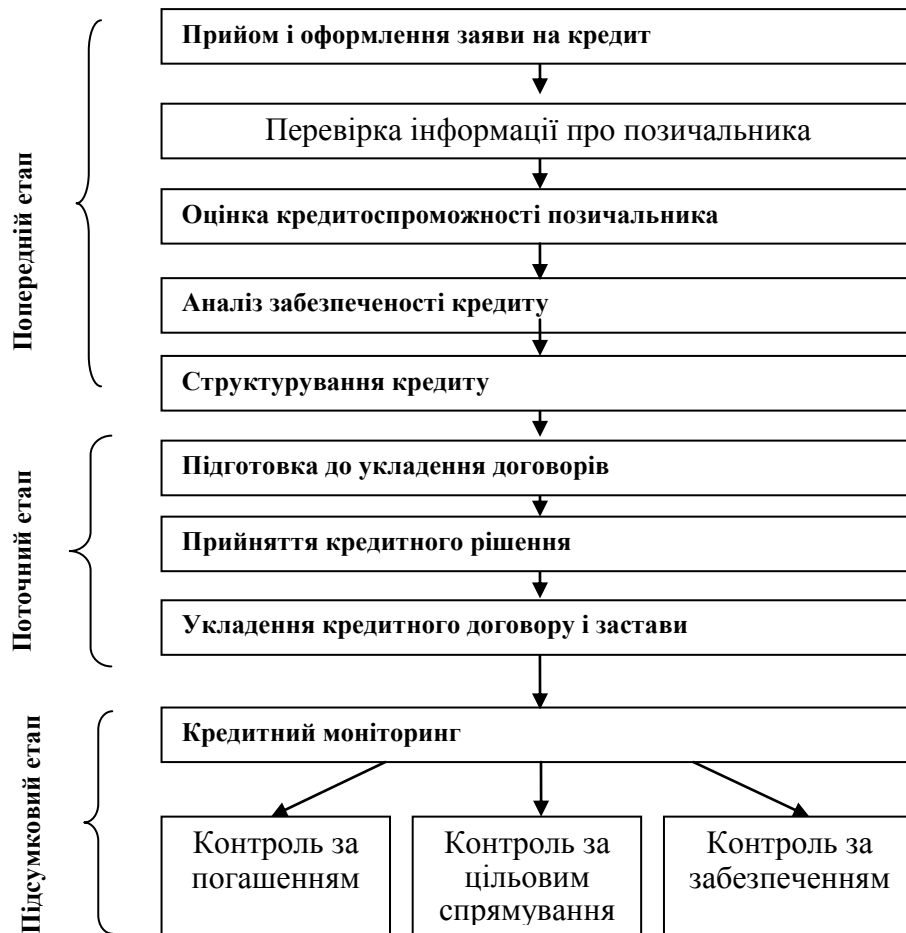

Рис. 1. Етапи процесу кредитування у кредитних спілках [2, с. 15]

Кредитна спілка характеризується вузькою спеціалізацією щодо можливих напрямів використання заощаджених фінансових ресурсів. Звідси – неприбутковість кредитних спілок, діяльність яких спрямована не на отримання прибутку, а на надання кредитних та ощадних послуг тільки власним учасникам [3, с.7]. Отримані в

результаті надання позичок кошти, становлять дохід кредитівки, який і спрямовується на формування фондів та нарахування відсотків згідно величини внесків її членів. Кредитна спілка об'єднує людей, які бажають допомогти один одному, і, допомагаючи іншим, вони тим самим допомагають собі. Тобто самодопомога як принцип діяльності кредитної спілки наповнюється певним фінансовим змістом. При цьому важливо, що кредитна спілка самостійно визначає свою політику, головну роль відіграє правління, яке обране членами кредитівки, хоча виключне право прийняття основних рішень належить всім її членам. За цей час накопичено значний досвід практичної діяльності, але особливості діяльності КС та загальні закономірності розвитку недостатньо вивчені. Необхідною умовою розвитку КС є впровадження прогресивних методів і моделей. Для успішного подальшого функціонування КС необхідно здійснити дослідження їх діяльності за допомогою аналізу та економіко-математичних методів, що є умовою розвитку як окремих установ, так і їх системи в цілому.

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про кредитні спілки» // Законодавство України [Електронний ресурс] / Верхов. Рада України. – Електрон. дані. – К. : Верхов. Рада України, сор. 1994-2013. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2908-14/>. – Назва з екрана.
2. Бюлетень кредитних спілок України / Нац. асоц. кредит. спілок України. – № 1 (2005)- . – К. : НАКСУ, 2012. – № 2 (42). – 2012. – 116 с.
3. Бюлетень кредитних спілок України / Нац. асоц. кредит. спілок України. – № 1 (2005)- . – К. : НАКСУ, 2010. – № 2 (30). – 2010. – 98 с.

Пруднікова Л.А.

старший викладач,

Севастопольський національний технічний університет

ПРИНЦИПИ ВАЛЮТНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ БАНКУ

Валютний менеджмент в банківській діяльності – це сукупність методів аналізу, регулювання, планування та прогнозування з метою підвищення ефективності валютних операцій.